

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 ..
Negyedévre . . . 1 ..

Bérmentetlen levelek
csak ismert kezekből
fogadtatnak el.
A kéziratok nem adat-
nak vissza.

A nyilt-térben minden
két hasábos garmondsor
díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Vegyes tartalmu hetilap.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Hirdetési díj:

A hirdetéseknel minden
egyed szö után 2 kr. fi-
zetendő.

Terjedelmes hirdetések
többszöri beiktatása,
kedvezöb föltételek
alatt eszközölhetö.

Minden egyes beiktatás
után kincstári illeték
30 kr.

A satoralja-ujhelyi királyi törvényszék területén működő bírói karnak a bírák s bírósági hivatalnokok rangfokozata tárgyában kiadott miniszteri rendelet tekintetében az igazságügyi miniszterhez intézett

E m l é k i r a t a.**Nagyméltóságú magyar királyi igazságügyi miniszter ur!**

A „Budapesti Közlöny“ f. évi február 1-én kiadott 26-ik számában a bírák és bírósági hivatalnokok valamint az orsz. fegyintézetek s vegyeszi műteremnél alkalmazott állambivatalnokok rangfokozata, és ezeknek, valamint a szolgaszemélyzetnek a kiküldetések alkalmából járó napdíj és fuvarilletmény tárgyában egy szabályrendelet tétetett közzé, mely véleményünk szerint ellenkezik a fennálló törvényekkel és az általán elfogadott törvényes jogelvekkel.

Ezen szabályrendeletben a felsőbb bíróságoknál alkalmazott elnöki titkárok, tanácsjegyzők a VII. az e. f. kir. törvényszékek bírái, a járásbírák, kir. ügyészek, a felsőbb bíróságok segédtanácsjegyzői, fogalmazói, az orsz. fegyintézetek igazgatói, az orsz. vegyeszi műteremnél a vegyesz, ugyanegy a VIII. rangfokozatba; a kir. aljárásbírák, kir. alügyészek, a kir. legfőbb bíróságoknál alkalmazott segédfogalmazók, a kir. e. f. törvényszékek jegyzői, telekkönyvvezetői pedig a IX. rangfokozatba helyeztetnek.

Legyen szabad mindenekelőtt azon véleményünknek adni kifejezést, hogy a bírák rangfokozatának megállapítása — mely egybefüggésben áll a bírói hatalom gyakorlását meghatározó törvénnyel — rendeletileg alig szabályozható. Az állam hatalom az ot megillető felügyeleti jogon felül a bírói hatalom gyakorlására befolyást — nézetünk szerint — nem gyakorolhat, mert ily befolyást érvényesítése összeütköznék a törvény által biztosított bírói függetlenséggel.

De nem lehet célunk ezen rendeletet közjogi oldaláról bírálat alá venni, miután magában a neheztelt rendeletben is a törvényhozásnak a rangfokozat megállapítása tekintetében illetékessége el van ismerve.

Mínt hogy azonban ezen szabályrendelet már életbeléptetett, és miután mi ezen szabályrendeletet a törvényhozás által biztosított jogainkra nézve nagy befolyásnak tartjuk, állásunkkal összekötött erkölcsi kötelesség készítet minket arra, hogy annak több reánk nézve sérelmes pontjai ellen felszóljunk.

Az állam tekintélyének és jólétének védbástyája a jó igazságszolgáltatás, ennek ismét a legelső biztosítéka a le és fölfelé független tekintélyes, képzett bírói kar. A midőn tehát mi a hivatkozott rendelet ellen felszólalunk, ezen lépésre minket nem hiuság vagy rangvágy ösztönzött, hanem a megsértett és a közérdek tekintetében is tiszteletben tartandó bírói tekintély megvédése.

Mi tehát állásunkal összekötött erkölcsi kötelességünknel fogva és igazságunk érzetében ismételve tisztelettel kijelentjük, hogy a kérdéses miniszteri rendeletet a fennálló törvények és az általános jogelvekkel összeegyeztethetlennék, ezen felül a már megszerzett jogaink és jogigényeinkre sérelmesnek tartjuk.

Mi meg vagyunk győződve, hogy nagyméltóságod, ki nem rég a törvényhozó testület előtt a bíróságokat és bírói függetlenséget oly lelkesen védelmezte, velünk együtt átérzi azon súlyos kötelesség érzetét, mely reánk e miniszteri rendelettel szemben nehezedik, midőn az általunk képviselt hatalom tekintélye és az igazságszolgáltatás sarkelveinek megóvása érdekében törvényes felsőbbségünk rendelete ellen vagyunk kénytelenek felszólalni; sérelmeinket következőkben vagyunk hátrak előterjeszteni.

Eltekintve a neheztelt szabályrendelet meghozásának formai oldalától, mellőzve itt azon kérdés fejtegetését is, mennyiben volt szükség épen most — a törvényhozás intézkedését be nem várva — ily szabályrendelet alkotására, áttérünk annak ezen panaszra okot szolgáltatató beltartalmára.

Lealázásnak jeleztük az e. f. bírák és kir. ügyészekre nézve a rangfokozatnak felterjesztésünk bekezdésében részletezett megállapítását, és valóban örömmel üdvözlöttünk volna bárkit, ki az ellenkezőről győzött volna meg minket, mert habár nincs szándékunk a bírói és ügyészi karral egy rangsorozatba helyezett segédzemélyzet érdemeit kétségbe vonni, mégis midőn azt kell tapasztalunk, hogy az ő felsége a király által kinevezett független, elmozdithatlan, jobban díjazott önálló bíró és kir. ügyész egy rangba helyeztetik a miniszteri kinevezéstől függő, bár-mikor elmozditható, kisebb fizetéssel ellátott segédzemélyzettel, sőt annak egy része (kir. táblai jegyző-titkár) rangban őket megelőzi: önkénytelenül azon gondolat fogamzik meg bennünk, hogy ezen szabályrendelet által a bírák és kir. ügyészeknek már törvényhozásilag is biztosított tekintélyes állásuknak lejjebb szállítása czéloztatott.

A neheztelt szabályrendeletben nincs tekintet arra, hogy a bíró és kir. ügyész a törvény bizonyos kor elérését és qualificatiót igényel, míg a velök egy rangba sorozott segédzemélyzettől nem; hogy a qualificatio megszerzése sok idő és sok pénzbe kerül, a szakképzettség fáradságosan áldozatokkal összegyűjtött szellemi töke, és tulajdonosai méltán megkövetelhetik, hogy némi előnyben és megkülönböztetésben részesüljenek szemben azokkal, kik ily tükének birtokában nincsenek. A hivatolt szabályrendeletben ugylátszik, ezen a törvény által is élesen megjelölt különbség nincs figyelemre méltatva; ezen rendelet szerint a jogi tanfolyamot elvégzett fiatal ember egyszerre ugyanazon rangba lép, melyben áll egy hosszas, fáradságos tanulmány által tapasztalatokat s érdemeket szerzett, köztisztvisletben álló bíró, sőt bizonyos fennebb megjelölt esetekben egyetlen ugrással rangban megelőzi őt.

A bíró és ügyész, áthatva hivatásának és hatáskörének nagysága és fontosságától, egy a társadalomban kitünő, diszes állást vélt elfoglalni, sőt anyagi jobb helyzetét áldozta fel azon állomások valamelyikének elnyerhetéseért; most megütődve kell tapasztalnia, hogy az ő működésére nem igen nagy súlyt látszanak fektetni, és a társadalomban is igen harmadrendű helyet foglal el.

Ha csak művelt osztálylyal lenne dolgunk, a neheztelt szabályrendelet nem volna talán oly veszélyes, de szemben a törvényt nem tudó néppel, kikkel különösen az e. f. bírák közvetlenül érintkeznek, és kiknek nagy részében az erkölcsi érzületet kiválólag a bírói tekintély tartja fenn, ily, nézetünk szerint a bírói méltóság megsemmisítését eredményezhető elveknék csak hangoztatása is, a jogbátorság fentartása érdekében, igen veszélyes.

Élet, halál felett itél a bíró, és ítéleteiért csak saját lelkiismeretének felelős; őre a személy- és vagyonbiztonságnak, mindenki követeli tőle, hogy állásában meg ne ingassák sem a politikai válságok, sem pártszenvédeley vagy magán érdek; kinek feltve örzi tekintélyét és függetlenségét a törvény, kinek aláírása és bizonylata közhitelességgel bír.

Mindezen jogelőnyök daczára habár jelölt működési körében ugyszólván mindenki felett áll, egy rangba helyeztetik fogalmazók és kezelő hivatalnokokkal.

Az 1869. IV. törvényezikk 3. §-a értelmében a bírákat és alügyészeket a király ő felsége nevezi ki, míg a kir. táblai tanácsjegyző és fogalmazókat — nem is említve a szintén egy díjosztályba sorozott kezeléssel foglalkozó irodaigazgatókat — a miniszter.

Mi a törvény ezen intézkedésében lényeges rangkülönb-

séget látunk, mert feltételezhető, hogy ő felsége kinevezésétől a fontosabb állomások betöltése lett függővé téve.

Az 1871. VIII. törvényczikk 2. §-ában a bírák és bírósági hivatalnokok rangsorozatára nézve már az alapelvek megállapítják, mely alapelvek a neheztelt szabályrendeletben melőzve lettek.

Lényeges különbséget szül véleményünk szerint a rangfokozat megállapításánál a fizetés nagysága is, de kiválólag a hatáskör és az ezzel összekötött felelősség.

Azt hisszük, felesleges bővebben fejtegetnünk, mennyivel fontosabb teendők várnak egy bíró és kir. ügyészre, mint egy felsőbíró tanácsjegyző és fogalmazóra; nem szükség bizonyítgatnunk azon különbséget sem, mely a felelősség mértéke tekintetében létezik.

Egy, különösen első folyamodású bíróság, melyre az ügy lebonyolítása — tehát a legfontosabb teendő — vár, melynél a bűnyekben (törvény hiányában) a bírói belátásra van bízva a legfontosabb ügy eldöntése.

Egy kir. ügyész, ki a bűn üldözésével, a legfontosabb állami és közérdekeknek a bíróságok előtti képviseletével van megbízva, ki ugyszólván a törvény őre, kinek legmagasztosabb hivatásához tartozik az igazságot kikutatni, kikre ismételjük, ily a köz, valamint egyesek legszentebb érdekeit oly közéről érintő ügyek elintézése van bízva, hatáskör és felelősség tekintetében véleményünk szerint összehasonlításba sem jöhetnek az önállóan nem működő fogalmazó és kezelő személyzettel.

De tovább menve a neheztelt szabályrendelet a gyakorlatban sok visszasságot és fogalomzavart idéz elő. Legyen szabad néhány példát idéznünk.

Ha egy kir. táblai tanácsjegyző vagy titkár nagyobb fizetésre akarva szert tenni, járásbírói vagy törvényszéki bírói állásért folyamodnék, ezen ténye által rangbani lefokoztatását kérelmezné, viszont ha a bíró vagy kir. ügyész előléptetést óhajtana, ismét azon anomalia állna elő, hogy feláldozná nagyobb fizetését, elmozdithatanságát, függetlenségét, tekintélyes állását azért, hogy elmozditható, kevésbé díjazott s nem önálló felsőbírói jegyző vagy titkár lehessen, és ilykép egy rangfokozattal emelkedjék. Ezeken felül még némi visszaható erővel is bír ezen legujabb rendelet. Midőn a bíróságok szervezését tárgyazó törvény életbelépett, az igazságügyi miniszter ur egy felhívást tett közzé, melyben a felsőbb bírósági fogalmazó személyzetet figyelmessé teszi, hogy itt az időpont, melyben előléptetésben részesülhetnek; így lett kinevezve a többi között egy felsőbírói elnöki titkár törvényszéki bíróvá. Ez a törvényszéki bíró ur most azt tapasztalja, hogy ő ez időszert rangban alantabb áll, mint ezelőtt 3 évvel.

Sok ily példát hozhatnánk fel, azt hisszük azonban, hogy az eddig felhozottak is igazolják állításainkat.

Végre nem hagyhatjuk említetlenül, hogy ő felsége többi tartományaiban a kir. törvényszéki bírák és kir. ügyész a VIII. rangfokozatba vannak helyezve; ezen szabályrendelet életbelépte esetén tehát a magyar bírói kar nem élvezhetné azon rang és tekintélyt, melyet bírnak ő felsége többi tartományai-ban a bírák, mely indokolatlan megkülönböztetés a kevesebbre becsülés színezetét hordván magán, a magyarországi bírói kar önértékét méltán sértheti.

Meg vagyunk győződve, hogy nagyméltóságod az általa eloadottakat kegyes figyelmére méltatva, nem fogja engedni, hogy a bíróságok iránt eddig a nép minden osztálya részéről tanusított bizalom és tisztelet megrendíttessék.

(Következnek az aláírások.)

Hirek.

* Nemcsak városunkban, de a vidéken is hallani lehet nap-nap mellett végbevitt kisebb-nagyobbszerű lopások és betörésekről. Különösen gyakoriak ezek — mint értesülünk — Czéken, a hol legközelebb is Boronkay K. ur pinceszéjét ismeretlen tettesek feltörték, és vagy 16—18 fűve, jóféle aszu-bort s nagyobb mennyiségű krumplit szekérré rakva s tovaszállítottak. Ezután egy gazdaember kamarája felkötés kísérlették meg; itt azonban rajta kaptak, s szekerről ugrálva elhajtottak; a nélkül, hogy valakinek akarata vagy bátorsága lett volna őket üzőbe venni. A lakosság — mint tudjuk — egészen meg van rémülve, midőn látja, hogy vagyonát a mindinkább szaporodó rablók, tolvajok ellenében nem képes, de nincs is módjában csak némileg is biztosítani.

* Szerencsétlenül járt a napokban egy 4 éves fiúcska, ki egy rozszant kapu mellett játszván, a kapu támaszát véletlenül elmozdítá, ennek következtében a kapu alázuhant, s gyermek egyik lábát két helyen eltörte.

* A helybeli izr. hitközség rabbija Lövy Jeremiás hó 4-én hunyt el, s temetése 6-án nagy részvét mellett történt végbe. A temetésen több rabbi volt jelen az országból, részben német, részben magyar szónoklatokat tartottak a köztiszteltben állott férfiú felett.

* Felelet arra, a mi nem kérdés. Lapunk egy közlembben számában a helybeli izraelita betegápoló egyesület által tartott közlakomáról tettünk egy pár rövid szóban említés. Közlembnyünk ezen kifejezéssel végezve: „Nagy ebéd, nagy vacsora, s majdnem két napig tartó dinom-dánom.“ Nos, erre Friedlieber Albert ur feljajdul s a „Zemplén utolsó számában egy levelet bocsát közzé, szemünkre vetvén, hogy a szünkről illő lett volna a lakomának nemcsak a „dinom-dánom“ hanem a nemesebb oldalairól is tudomást szerezni s azokat kiemelni. Mi azt tartjuk, hogy a társadalmi életben egy „szükséges valami“ létesítése vagy fentartása iránti buzgóság, állhatatosság nem szokott tömjénezésre szorulni, s ha kedvet tartja: megdicsérik az ilyent, ha nem tartja: nem dicsérik. Hogy pedig valaki tőlünk az elsőt kívánja: az azután „izléses“ dolga. Ha Friedlieber ur óhajtotta legyen, hogy az egyesület céljai is ismertessenek, épp oly módjában állott azt tenni, mint nekünk a lakomát újdonsági rovatunkban megemlíteni, megemlékezésünkönél különben érintve volt az is, hogy mi tartatott az. A felett pedig, melyszerint Friedlieber ur jón látja felhozni azon körülményt is, „melyet talán néhány a csodák csodájának fogják(?) tekinteni“, hogy mindegy jónan fővel távozott: ezen megjegyzés felett csak tetszésünk nyilváníthatjuk; hanem e nyilatkozat talán fölösleges is volt miután mi az ellenkezőt — nem állítottuk. Azon ráfogást azonban, hogy mi közlembnyünk két napig tartó dinom-dánom

TÁRCZA.

A kerülő leánya.

— Beszély. Farkas Bertalantól. —

II.

Az esküvő.

(Folytatás.)

Csegéry Mathild grófnővel jegyet váltott: a jegyváltás után harmadnapra ki lett tűzve a lakadalom. Csegéry boldog volt . . . százszor boldogabb Mathild. . . .

A menyegző napja felviradt.

Mathild grófnő úgy nézett ki egyszerű fehér selyemruhájában, mint szelidségtől tündöklő ártatlanság.

Ismeretes előttem szives olvasóm! hogy mennyire felforgatja az egész falut ily nevezetes esemény, midőn a „környék anygala“ férjhez megy! Czenkevölgy már kora reggel talpon állt. Éppen vasárnap volt.

A harangok ünnepélyes zugása alatt tömegesen tódult

az egész lakosság a templomba: mindenki sietett az angyalos jóságú grófnő legnevezetesebb óráját némileg megünnepelni.

A pap ajkán elhangzott az ima; a boldog pár elrebesz az eskü szavait.

A kised templom háttérében egy reszkető leány térdelt ki a Mathild grófnő ajkáról lehangzott esküforma minden szavát utánmondotta.

A térdelő leány — Lidi volt.

Minden szem a fiatal párra volt irányozva: oly mindennapi volt e pillanat . . . úgy lehet annak ünnepélyessége a szívbe . . . oly valami dicsfényt varázsol az arcra.

A nászközönség elhagyta a templomot. Az ajtó előtt várakoztak a grófnőt a legszebb jelenet: a falu leányai körben álltak fogadták ott; valamennyi kezében koszoru vagy virágbokor volt. Azután tiszteletteljesen kézcsoakra siettek, s virágaikat dús gazdag menyasszony lábaihoz szórták. Mathild megilletődött állott az egyszerű leányok közt, mint szende fehér liliumkert virágai között. Utoljára jött elé az erdő virága — Lidi s egy pár szál nefelejtset hajított a virághalmazra, aztán ajkáról e reszkető hangon kimondott pár szó lebbent el:

— Méltóságos grófnő! adja az ég, hogy boldog legyen Szeresse ön a bárót! . . .

Nyilt-tér.

(E rovatban közöltékért a beküldők felelősek).

Jelentés. Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomásul hozni: miszerint f. év áprilho 1-ig kezelt „Tisza biztosító és jelzálogbank“ főügynökségét letettem, s a helyett a „Victoria biztosító társaság“ főügynökségét vállaltam el.

Midőn a hosszú évek során e téren tanusított bizalmáért a nagyérdemű közönségnek hálás köszönetemet nyilvánítom, ezentul is kérem — mint a „Victoria biztosító társaság“ főügynökét — nagyabecsült bizalmokban részesíteni.

Mély tisztelettel

Rác Bertalan.

Árlejtés. Sátoralja-Ujhely város kövezeti bizottsága által a város utcáinak folyó évben megkezdendő kiköveztetése elhatározatván: a vállalkozni kívánók folyó 1874. évi áprilho 26-án délután 3 órakor Sátoralja-Ujhely városházánál megtartandó árlejtésre ezennel meghívtnak.

Az árlejtési feltételek a város jegyzői hivatalában folyó évi áprilho 12-étől mindenkor megtekinthetők.

Kelt Sátoralja-Ujhelyben, 1874. évi áprilho 7-én tartott bizottsági ülésből.

Kretovics József,

biz. jegyző.

Regalejog haszonbérlet. A nagy-szalánczi regalejog és vásárjog az ahoz tartozó épületekkel és földekkel együtt f. év májushó 1-ső napjától az 1877-ik év decemberho 31-ig számítva, f. áprilho 14-ik napján reggeli 10 órakor helyben az uradalmi tisztartói hivatalban tartandó közárverés után a legtöbbet ígérőnek bérbe fog adatni; mire az azt bérteni kívánók 10 % bánatpénzzel ellátva megjelenni kéretnek.

Zárt ajánlatok 10 % bánatpénz mellékletével az árverést megelőzőleg a tulajdonos gróf Forgách László ur ő méltóságához Nagy-Szalánczra czimezve szinte elfogadtatnak.

A közelebbi feltételek az alulirt tisztartóságnál megtekinthetők.

Kelt Nagy-Szalánczon, 1874. ápril 1-én.

A Nagy-Szaláncz urad. tisztartóság.

10 pár kitünő gulyából származott öt és négy éves tulok eladó. Bővebb értesítést nyerhetni Bodroghözön Vékén.

Dambacher, tisztartó.

Egy jó karban levő kijátszott zongora Fekete Emilnél (a Kazinczy-utcán) bármely perczben eladó.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

fejeztük volna be, mint Friedlieber ur levele elején megjegyzi: legyen szabad megczafolnunk; mert közleményünk megszületését 9 óráig tartó gondtalan alvás követte.

A vajdácskai és kis-kövesdi tüzkárosultak javára begyűlt könyönyöradományok kimutatásának folytatását tér szűke miatt jövő számunk hozandja.

Szinészeinkről. Váradai szintársulata — mint tudvalevő dolog olvasóink előtt — saisonját a „Szerencse gyermeke“ című kellemes francia vígjáték előadásával kezdte meg. Váradai nem rettenve vissza a mai szűk anyagi körülményektől, mondhatni, hogy népes társulattal köszöntött be, azon jóhiszemben, hogy miután azt a kis Homonnán és Nagymihályban képes volt fenntartani: itt sem kell keserves csatát vívnia a nélkülözés pánczélos hőseivel. A „Szerencse gyermeke“ előadásával sok tekintetben meg voltunk elégedve, s mint beköszöntő ellen nincs kifogásunk. Mindenesetre tapintatosságra mutat, hogy oly darabot vettek először színre, melyben a társulat eléggé otthon találja magát, s így mintegy igyekeztek a közönségnek is jó étvágyat csinálni. Egy vidéki szintársulatnál igen ritka, hogy minél számosabb olyan tagokkal találkozunk, akik helyőket csak megközelítőleg is megállják. Ily tagokkal — tudjuk, hogy a jelen szintársulatnál is találkozandunk; de ezekre szemmet fogunk hunyni, ha látjuk, hogy azon tagok, kikben már az első előadás után tehetséget fedeztünk fel, kifejtett szorgalmuk által igyekezni fognak a társulat iránt jó véleményt szerezni, s ez által közönségünket kielégíteni. Ezenkívül megelégedéssel tapasztaltuk, hogy alkalmunk lesz egy kedvenczre szert tennünk; egy kedvencz pedig sokat feleltet az inyenzebb közönséggel is. Váradai Antóniában annyi routint fedeztünk fel, amennyit fiatal kora után valóban nem vártunk: megjelenése kellemes, vonzó; nyelve elég tiszta; előadása finom, könnyű folyású; taglejtése, mozdulatai fesztelenek; ezenkívül főérdeme, hogy a mit elmond, szavalva mondja azt el: ez pedig a játék lelke, e nélkül az előadás olyan, mint a virág illat nélkül. A kisasszonyra nálunk nagy feladat vár: ha csak meggyőzi, mindannyiszor óhajtanok látni a színpadon; igaz, hogy ez nem tréfa, de aztán mi sem leszünk szűkkeblűek az elismerés korszorujával adózni. Megemlitjük még ez alkalomból Sándort, kinél szintén nem hiányzik a tehetség, s szerepét jól vitte keresztül. Most csak ennyit; máskor ha terünk engedendi, bővebben fogunk szólni a társulat működéséről. Egyet azonban még nem hagyhatunk szó nélkül: amennyire lehet, igyekezzék minden tag oda működni, hogy beszédje teljesen érthető legyen, mert a rossz acusztikájú teremben a tul-gyorsan kiejtett szó mind elvesz. Egyébiránt midőn ezt felemlítjük, hozzáteszszük azt is: hogy szintársulatunk már csak azért is méltó a pártolásra (s ezt közönségünk, reméljük, nem is fogja megtagadni), mert a tagok — mondhatni kivétel nélkül — mind betanulják szerepjöket, s „Richelieu herczeg első párbaja“ oly könnyű rohamossággal folyt le, mint azt a darab természetete megkívánja, s melynél tökéletesebbet nem várhattunk. Ez alkalommal Antóniát találó kedves játékaért több izben zajos tapsokkal hivta ki a csekély számú közönség.

Mathild önkénytelenül melegen köszönte meg a szivből jött kívánságot, azután lehajolt s a Lidi által hozott nefelejtset fölvevé s Csegérynek nyújtotta azt.

Lidi eközben visszavonult.

A báró zavarral fogadta el a nefelejtset menyaszonya kezéből; mélyen tekintett annak szeméibe, mintha ki akarná olvasni: vajjon Mathild nem számításból adta-e neki az egyszerű virágot. A grófnő tekintete nyugodt volt: Csegéry örömmel győződött meg, hogy a Mathild szivében legkisebb árnyéka sem lappang a gyanunak.

Lidi távolabbról nézte, hogy mint tüzi a szép vadász a nefelejtset keblére. Szegény leány! — oly boldogtalan s mégis oly boldog volt.

Ki irigyelhetne valakitől egy pár szál nefelejtset? . . . Szevér irigyelte azt. A szenvedő ifju egy pillanatra sem vesztette el Lidit szeméi elől: látta, midőn az reszkette térdepelt; látta, midőn könyező szeméiből a megtört sugarak az esküt mondó Csegéryre voltak irányozva; látta az imádkozó ajkak lázas mozgását; hallani vélte a feltörő halk sóhajtást: látta a leány arczán ünneplő boldogságot, midőn a báró feltüzte keblére a pár szál nefelejtset. Mindez ki nem kerülte a Szevér figyelmét: de tovább nem gondolkozott s nem találgatta, hogy miért is van az ugy: sejté, hogy mindent tud. Azután csak egy

jutott még eszébe: — hiszen ő nem is oly nagyon boldogtalan! . . .

Mig az elmondottak történtek, azalatt az alig száz lépésnyire fekvő kastélynál nagy lárma, zürzavar fejlődött ki. Kocsisok, béresek vasvillákkal rohantak egy vágató lovas után, ki egyenest a nászközönség felé rohant száguldó paripáján.

A merész lovas — Jóska volt. . . a betyár.

Mindenki elbámult a történteken, s midőn a pillanatnyi ijedség után a betyár elfogására gondoltak, már akkor csak egy porfelleg jelezte annak eltávoztát.

Csakhamar szétfutott a hir, hogy a Rárót fényes délben ellopták.

Mathild grófnő élte legboldogabb perczébe könyeket vegyített a véletlen: kedvencz lovát keservesen megsiratta.

Kiki próbálgatta a jelenetet magának megmagyarázni: hárman tudták azt csak: Lidi, Csegéry és Szevér.

Lidi előtt minden világos volt. A báró és Szevér csak sejtettek. De a sziv oly jó titoktartó! A kik oly sokat beszélhettek volna — mélyen hallgattak.

(Folytatása következik).

Fed mind olvasni, hirtelen megalt a gyomor kacsagás volt. Inasa meg talacsod. Egekben a renego banyave. Egekben a renego banyave. Egekben a renego banyave.

M E N E T R E N D

a magyar-északkeleti és a magyar-gácsországi vasut vonalain.

Szerencsről M.-Sziget felé.

Csatlak.	A m. k. államvasp. udvar					
	Pesten	indul	10 óra 30 percz	este	7 óra 30 percz	reggel
	Miskolcz	indul	7 óra 42 percz	reggel	1 óra 41 percz	délután
	Szerencs	érkezik	8 óra 43 percz	reggel	3 óra 27 percz	délután
Csatlak.	Szerencs (ebédlő)					
	indul	9 óra 5 percz	délelőtt	3 óra 59 percz	délután	
Csatlak.	S.-a.-Ujhely (eb.)					
	indul	11 óra 30 percz	délelőtt	6 óra 30 percz	este	
Csatlak.	Csap					
	indul	2 óra 10 percz	délután	8 óra 51 percz	este	
Csatlak.	Bátyu					
	indul	3 óra 2 percz	délután	9 óra 53 percz	este	
Csatlak.	Királyháza (eb.)					
	indul	6 ó. 24 p. este	2 ó. éjjel	10 ó. 42 p. délelőtt		
Csatlak.	Máram-Sziget					
	érkezik	9 ó. 19 p. este	5 ó. 26 p. reg	1 ó. 48 p. délután		

M.-Szigetről Szerencs felé.

Csatlak.	Máram-Sziget					
	indul	6 ó. 55 p. reg.	9 ó. 24 p. este	11 ó. 31 p. délelőtt		
Csatlak.	Királyháza (eb.)					
	indul	10 ó. 23 p. d. e.	1 ó. 30 p. éjjel	2 ó. 31 p. d. e.		
Csatlak.	Bátyu					
	indul	1 óra 27 percz	délután	5 óra 26 percz	este	
Csatlak.	Csap					
	indul	2 óra 31 percz	délután	6 óra 28 percz	reggel	
Csatlak.	S.-a.-Ujhely (eb.)					
	indul	5 óra 45 percz	délután	9 óra 21 percz	délelőtt	
Csatlak.	Szerencs (ebédlő)					
	érkezik	7 óra 48 percz	este	11 óra 2 percz	délelőtt	
Csatlak.	Szerencs					
	indul	8 óra 4 percz	este	11 óra 27 percz	délelőtt	
Csatlak.	Miskolcz					
	indul	9 óra 5 percz	este	1 óra 5 percz	délután	
Csatlak.	A m. k. államv. udvar					
	érkezik	6 óra 30 percz	reggel	6 óra 50 percz	este	

Debreczenből Királyháza felé

Csatlak.	Pest cs. k. szab. osztr. államv. udvar					
	indul	7 óra 30 percz	reggel	6 óra 5 percz	este	
Csatlak.	Debreczen					
	érkezik	3 óra 24 percz	délután	3 óra 38 percz	éjjel	
Csatlak.	Debreczen (ebédlő)					
	indul	4 óra 12 percz	délután	4 óra —	reggel	
Csatlak.	Nagy-Károly					
	indul	8 óra —	este	6 óra 42 percz	reggel	
Csatlak.	Szathmár					
	indul	10 óra 3 percz	éjjel	8 óra 23 percz	reggel	
Csatlak.	Királyháza (eb.)					
	érkezik	12 óra 31 percz	éjjel	10 óra 3 percz	délelőtt	
Csatlak.	M.-Sziget					
	érkezik	5 óra 26 percz	reggel	1 óra 48 percz	délután	
Csatlak.	S.-a.-Ujhely					
	érkezik	8 óra 30 percz	reggel	5 óra —	délután	
Csatlak.	Kassa					
	érkezik	12 óra 13 percz	délután	9 óra 44 percz	este	

Királyházáról Debreczen felé.

Csatlak.	Kassa					
	indul	1 óra 31 percz	délután	—	—	
Csatlak.	S.-a.-Ujhely					
	indul	6 óra 30 percz	este	—	—	
Csatlak.	M.-Sziget					
	indul	9 óra 24 percz	este	11 óra 31 percz	délelőtt	
Csatlak.	Királyháza (eb.)					
	indul	3 óra 12 percz	éjjel	2 óra 56 percz	délután	
Csatlak.	Szathmár					
	indul	6 óra 12 percz	reggel	5 óra —	délután	
Csatlak.	Nagy-Károly					
	indul	8 óra 17 percz	reggel	6 óra 33 percz	este	
Csatlak.	Debreczen (eb.)					
	indul	11 óra 50 percz	délelőtt	9 óra 7 percz	este	
Csatlak.	Debreczen					
	indul	12 óra 43 percz	délután	10 óra 12 percz	éjjel	
Csatlak.	Pest cs. k. szab. osztr. államv. udvar					
	érkezik	8 óra 37 percz	este	8 óra 43 percz	reggel	

Bátyuról Munkács felé.

Bátyu	indul	3 óra 12 percz	délután	
Munkács	érkezik	4 óra 23 percz	délután	

Munkácsról Bátor felé.

Munkács	indul	11 óra 49 percz	délelőtt	
Bátor	érkezik	1 óra —	délután	

Sátoralja-Ujhelyből Kassa felé.

Csatlak.	Debreczen (Királyházán át)					
	indul	4 óra reggel	4 óra 12 percz	délután		
Csatlak.	M.-Sziget					
	indul	6 óra 55 percz	reggel	9 óra 24 percz	éjjel	
Csatlak.	Királyháza					
	indul	10 óra 23 percz	délelőtt	1 óra 30 percz	éjjel	
Csatlak.	S.-a.-Ujhely					
	indul	6 óra 9 percz	este	8 óra 57 percz	reggel	
Csatlak.	L.-Mihályi (eb.)					
	érkezik	6 óra 45 percz	este	9 óra 33 percz	délelőtt	
Csatlak.	indul					
	7 óra 15 percz	este	9 óra 48 percz	délelőtt		

Csatlakozások a magyar-északkeleti vasut vonalain.

A reggel M.-Szigetről 6 óra 55 perczkor induló 11. sz. vonat csatlakozik Királyházán a Debreczenből este 6 óra perczkor induló s oda éjjel 10 óra 6 perczkor érkező 116. sz. vonathoz; továbbá Bátoron a délután 3 óra 12 perczkor induló 212. sz. s ugyanoda Munkácsról délután 1 órakor érkező 211. számú vonatokkal.

A Szerencsről délelőtt 9 óra 5 perczkor induló 12. sz. vonat csatlakozik Csapra az Ungvárról délután 12 óra 1 perczkor induló 311. sz. s a Nyiregyházáról ugyanoda délután 2 óra 51 perczkor érkező 312. sz.; továbbá Bátoron a délután 3 óra 12 perczkor induló 212. sz. s ugyanoda Munkácsról délután 1 órakor érkező 211. számú vonatokkal.

A M.-Szigetről esti 9 óra 24 perczkor induló 13. sz. vonat csatlakozik Királyházán az éjjel 3 óra 19 perczkor induló 113. sz. s az ugyanoda Debreczenből éjjel 12 óra 31 perczkor érkező 114. sz.; továbbá S.-a.-Ujhelyen a Kassáról reggel 5 óra 11 perczkor induló 412. sz. s ugyancsak a S.-a.-Ujhelyről délelőtt Kassa felé induló 413. számú vonatokkal.

A Szerencsről délután 3 óra 59 perczkor M.-Sziget felé induló 14. sz. vonat csatlakozik S.-a.-Ujhelyen az onnan 6 óra 9 perczkor Kassa felé induló 411. sz. s Kassáról délután 5 óra 30 perczkor oda érkező 414. sz.; továbbá Királyházán az onnan Debreczen felé éjjel 3 óra 12 perczkor induló 113. sz. s az oda Debreczenből éjjel 12 óra 31 perczkor érkező 114. sz. vonatokkal.

A magyar-északkeleti vasut vonalairól szóló menetrend érvényes f. évi nov. 16-tól a további rendelkezésekig.

Csatlak.	Kassa (ebédlő)					
	érkezik	9 óra 44 percz	este	12 óra 13 percz	délután	
	Eperjes	érkezik	8 óra —	este		
	Igló	érkezik	4 óra 45 percz	délután		
Csatlak.	Oderberg					
	érkezik	3 óra —	délután			
Csatlak.	Homonna					
	érkezik	10 óra 10 percz	este			

Kassáról Sátoralja-Ujhely felé.

Csatlak.	Homonna					
	indul	1 óra 6 percz	délután			
Csatlak.	Oderberg					
	indul	11 óra —	délután			
Csatlak.	Igló					
	indul	12 óra —	délután			
Csatlak.	Eperjes					
	indul	2 óra 15 percz	éjjel			
Csatlak.	Kassa (ebédlő)					
	indul	5 óra 11 percz	reggel	1 óra 31 percz	délután	
Csatlak.	L.-Mihályi (eb.)					
	érkezik	7 óra 40 percz	reggel	4 óra 10 percz	délután	
Csatlak.	S.-a.-Ujhely					
	indul	8 óra 20 percz	reggel	4 óra 54 percz	délután	
Csatlak.	Királyháza					
	érkezik	8 óra 56 percz	reggel	5 óra 30 percz	délután	
Csatlak.	M.-Sziget					
	érkezik	5 óra 59 percz	délután	1 óra 29 percz	éjjel	
Csatlak.	Debreczen					
	érkezik	9 óra 19 percz	éjjel	5 óra 26 percz	reggel	

Ungvárról Nyiregyháza felé.

Csatlak.	Ungvár					
	indul	12 óra 11 percz	délután			
Csatlak.	Csap					
	érkezik	1 óra 39 percz	délután			
Csatlak.	Kis-Várda					
	indul	6 óra 40 percz	reggel	4 óra 20 percz	délután	
Csatlak.	Nyiregyháza					
	érkezik	10 óra 17 percz	d. e.	6 óra 46 percz	este	
Csatlak.	Nyiregyháza					
	indul	7 óra 17 percz	este			
Csatlak.	Debreczen					
	érkezik	9 óra 27 percz	este			
Csatlak.	Cs. k. szab. osztr. államv. udvar Pest					
	érkezik	8 óra 43 percz	reggel			

Nyiregyházáról Ungvár felé.

Csatlak.	Pest cs. k. szab. osztr. államvaspálya udvar					
	indul	6 óra 5 percz	este			
Csatlak.	Debreczen					
	indul	4 óra 30 percz	reggel			
Csatlak.	Nyiregyháza					
	érkezik	7 óra 18 percz	reggel			
Csatlak.	Nyiregyháza					
	indul	6 óra 47 percz	este	8 óra 20 percz	reggel	
Csatlak.	Kis-Várda					
	indul	11 óra 38 percz	délután			
Csatlak.	Csap					
	érkezik	10 óra 18 p. éjjel	1 óra 19 p. d. e.			
Csatlak.	Ungvár					
	indul	2 óra 51 percz	délután			
Csatlak.	Ungvár					
	érkezik	4 óra 10 percz	délután			

Mező-Laborez felől Legenye-Mihályiba.

Mező-Laborez	indulás	10 óra 52 percz	délelőtt
Radvány	indulás	11 óra 47 percz	délelőtt
Koskócz	indulás	12 óra 23 percz	délután
Udva	indulás	12 óra 51 percz	délután
Homonna	érkezés	1 óra 06 percz	délután
Homonna	indulás	1 óra 26 percz	délután
Órmező	indulás	1 óra 50 percz	délután
Nátafalva	indulás	2 óra 02 percz	délután
Nagy-Mihály	indulás	2 óra 34 percz	délután
Bánóc	indulás	2 óra 57 percz	délután
T. Terebes, Gálszécs	indulás	3 óra 28 percz	délután
Velejte	indulás	4 óra 11 percz	délután
Legenye-Mihályi	érkezés	4 óra 26 percz	délután

Legenye-Mihályi felől Mező-Laborezra.

Legenye Mihályi	indulás	7 óra 44 percz	éjjel
Velejte	indulás	8 óra 4 percz	éjjel
T. Terebes Gálszécs	indulás	8 óra 54 percz	éjjel
Bánóc	indulás	9 óra 26 percz	éjjel
Nagy Mihály	indulás	10 óra — percz	éjjel
Nátafalva	indulás	10 óra 24 percz	éjjel
Órmező	indulás	10 óra 45 percz	éjjel
Homonna	érkezés	11 óra 10 percz	éjjel
Homonna	indulás	11 óra 30 percz	éjjel
Udva	indulás	11 óra 45 percz	éjjel
Koskócz	indulás	12 óra 20 percz	este
Radvány	indulás	12 óra 55 percz	este
Mező-Laborez	érkezés	1 óra 45 percz	este